

Казку слухайте, малята,
Про сестричку і про брата.
Якось Юрчик і Тетянка
В ліс відправилися зранку.

В лісі літньої пори
Сто забав для дітвори!
Ось грибочки, он суниці
Визирають із травиці.

Діти хащами блукали,
В козубки грибів набрали.
Каже братику сестра:
«Чи ж додому не пора?»
Рушили через діброву —
Й заблукали випадково.

Як знайти додому шлях?
По яких іти стежках?
Діти сльози витирають,
Що робити їм — не знають.
Через хащу навпрошки
Подалися малюки.

Раптом хаща розступилась
І галявина відкрилась.
І побачили малята:
Там стоїть казкова хата.
Незвичайний дуже дім —
Стіни пряникові в нім!
Двері — шоколадні!
Вікна — мармеладні!
Із цукерок дах!
Апетитно — страх!
Біля дому діти стали,
По шматочку відламали.
Тільки стали смакувати,
Чують — ходить хтось по хаті.
Мешкав там ведмідь-бурмило,
Став ревіти він щосили:
— Хто надворі бешкетує —
Дім солодкий мій руйнує?!

